

Feria quarta quattuor tempoz

753

mā locū tenere incipit: cū de alijs q̄ de se meliora
cognoscens: q̄ cad p̄us in sua actiōe magnū purā
bare: cōparatiōe alieni meriti infirmū humili
p̄. 87. m̄. q̄ in dicit cū p̄pheta dicens: Paup̄ sum ego et
in laboribz a succurre mea: exaltat̄ autē hūilitat̄
sum ⁊ p̄fusio. Quid vero nobis agendū sit: qualiter
er in ecclia cōuersandū sit: p̄ceptor: discipline cele
stis morē apire curatiōnē in dēns vocat̄ fueris ad
nuptias. i. cū veneris in societate sancte ecclie: re
cūbe in nouissimo loco. i. humilia de te sentire cū
Ecl. 3. rariueta qd̄ scriptū est: Quanto magnū es hūilita
te in oibz. Et noli de tuis gl̄ari virtutibz: sed oēs
tibi estima superiores: minimū te oim inferiorē cum
cis deputa. Tūc em̄ eris in dei oculis p̄ciosior: ⁊
q̄to fueris in tuis oculis despectior: q̄to q̄ ampli
us tibi viliueris: cōto magis deo placebis. **¶** Ut cū
veneris q̄ te inuicem dicat tibi: Amice ascēde sus
pius. Quam sntiam etiā in p̄senti constar impleri.
Quotidie em̄ dñs nuptiaz nuptias ecclie ingredi
tur: habitus cōfessus morelq̄s dijudicat cōiuan
tū: et quē in humilitate inuenit fundatū: am
cis nōc sublimat̄: b̄nificat dicit illi: Amice ascēde
sup̄ius: quē locū videbat̄ habere inferior: ad sū
mū ecclēstia culminis p̄mouet dignitatē: ve
simul discubentes: hoc est in fide q̄serentes magna
b̄nē ammiratiōe gl̄ificet: ⁊ stupet cū psalmista
dicat: Nō ibi aut̄ nimis honorari sūt amici tui de
us. Venies q̄ dñs iustus x̄ps ad iudiciū: quēcumq̄
humilē inuenerit gl̄ificabit ⁊ exaltabit: atq̄ ad su
periora ascēdere papier: quā. i. illos sublimabit i
eterna beatitudinē: quos in hac vita de sua virtute
tū humiliā sentire p̄sperit. **¶** Iuxta quod ap̄stolus
p̄. 5. lus p̄ccatus: suos auditores exhortat dicens: Hum
militamini sub potēti manu dei: vt vos exaltet in
dñe visitationis. Unde ⁊ bene subdit: **¶** Tūc erit
tibi gl̄ia corā simul discubentibz. Tūc. i. sine mū
di erit tibi gl̄ia. **¶** Tūc q̄ nō de p̄senti: sed de futuro
ro dicit (tūc erit) ad illa que in fine mūdi oibz da
bitur electis beatitudine referendū est: q̄n̄ eū q̄s
videbit sicuti est. Bene aut̄ dicit tūc: ne videbitur
si quid boni agim̄: laudē ab hoibus in p̄senti req̄
ramus: sed tūc. i. in futura vita a deo remunerati
onē expectem̄. **¶** Scrip̄tū nāq̄ est: Hereditas ad
quā festinat̄ in p̄ncipio in nouissimo b̄n̄dictione
carebit. Quisq̄ em̄ gl̄ia vite p̄senti fuerit delecta
tus: ⁊ summā gl̄ie que in futuro debet in p̄senti
possidere desiderauerit: ille absq̄ dubio eterna be
atitudine carebit: q̄ electis ad supernam patriā cen
dentibz referuat̄. Que sentētia cū galicis p̄t̄ ⁊ in
hac vita iuxta litterā veraciter intelligi. Qui em̄ in
nouissimo loco recubens inuenit veniēte patrefa
millas altius sublimat̄: q̄ quotidie dñs in confort
tio electoz spū aliter atq̄ iustibz veniens: suas
nuptias inerat: q̄ q̄d̄ videt̄ de dicit̄: habit̄ morelq̄s
fidelū p̄siderat: ⁊ sup̄bis resistēs eos q̄s humiles
inuenit: sepe alijs p̄ferat: cōtāntis muneribz speciali
um donoz gl̄ificat: vt tales illi qui simul discum
bunt: hoc est qui in eadē fide quiescunt: cōcordi admi
ratione offerat: p̄clamanes cū psalmista: B̄n̄i q̄s
Ecl. 3. elegisti ⁊ assumpsisti dicit̄. **¶** Quia ois qui se exal
tat humiliabit̄: ⁊ qui se humiliat exaltabit̄. **¶** Nec sub
iecta cōditiōe euāgelice lectionis docet p̄cedentem
quozq̄ parabolā mystice debere intelligi. **¶** Patet
em̄ q̄ nō ois qui se corā hoibz exaltat: mor in hac
vita humiliat̄: aut qui se in cōspectu hoim humili
tate exaltat: cū per arū nō nunq̄ cōtingere soleat

vt is qui i aliq̄ dignitatis apice sublimari incipit
vsq̄ in fine vite exaltari nō desinat. Et rursum q̄
humilitas ac verecūdis esse inchoat in ipa sua me
diocritate vsq̄ ad terminū vite p̄duret. Ergo q̄
deus falli nō pot̄ cuius verba sunt ista: ⁊ si docin
p̄senti vita non implet: restat vt in futuro sine du
bio impleatur. **¶** Tūc scilicet q̄n̄ impij ⁊ sup̄bi hu
miliabunt cū diabolo in inferno: audientes a do
minō in igne eternū: iusti aut̄ ⁊ humiles exalt
rabūt a dño: p̄cipiētes ab eo voce optabile: veni
te benedicti patris mei: p̄cipite regnū qd̄ vob̄ pas
ratū est ab origine mundi. Quā vt audire mereat̄
mūri p̄e nobis largiri dignet̄: q̄ cū patre ⁊ spū san
cto viuit ⁊ regnat deus: p̄ omnia secula seculoz.
Amen.

Matt. 23.

Feria, iii. quattuor t̄pm. Ahar. ix.

In illo tempore Re

ipodēs vn̄ de turba dixit ad iesum: Magis
ster attuli filij meū ad te: habētē spiritū mu
tum. **¶** Et res. **¶** Om̄. **¶** venera. **¶** Bede p̄hyier

¶ Arrat in p̄cedenti bui: sancti euāgelij
capitū oia: veniens ad discipulos suos
dñs: vidit turbā multā circa eos ⁊ scri
bas cōquērentes cū illis. Et cōfessus om
nis populus vides eū stupefact̄: ⁊ ex p̄terit̄: et
occurrētēs salutabat eū. **¶** Notāda est i oibz loc̄s dis
stantia mentis scribar ⁊ turbe. **¶** Erat aut̄ cum de
discipulis turbaretur ⁊ scribe. Sed adueniēte dño
mor om̄is turba stupefacta cepauit: etiā saluā
occurrit: scribe nihil deuotiōis: fidei: humilitatis
⁊ reuerētie ei exhibuisse narrat̄. **¶** Quid aut̄ cū dis
cipulis turbe siue scribe conquirentes: euāgelista
nō dicit. **¶** Potest vero (nisi fallor) ap̄te intelligi de
hoc questione fuisse morā: quare ip̄i cū essent disci
puli saluatoris: saluare demonia eius qui in me
dio erat positus nō possent. **¶** Qd̄ ex sequenti euā
gelij verbis pot̄ cōijci dum dicit̄: **¶** Et interroga
uit eos. **¶** Quid inter vos queritis? **¶** Sc̄pt̄m̄q̄ sub
infer euāgelista hoc qd̄ mō lectū est. **¶** Et respo
dens vnus de turba dicit: Magister attuli filij
meū ad te habentē spū mutū: qui vbiq̄q̄ cū ap̄
p̄benderit allidit eū: ⁊ spumat ⁊ stridet dentibz
⁊ arefiet: dicit discipulis tuis vt eijerēt illū ⁊ nō
poterūt. **¶** Notandū aut̄ q̄ semp̄ loca rebus p̄gru
unt. **¶** In monte dñs orat̄: transformat̄: discipulis
archana sue maiestatis aperit: in inferiora descen
dens turbe occurrit: ex capite miseroz steru pulsat.
Sursum discipulis mysteria regni referat: deoz
sum turbis peccata in fidei caritate exprobat. Sur
sum patris voce b̄ijs q̄ sequi poterat̄ pandit: deoz
sum spūs malos ab h̄ijs q̄ verabant̄ expellit. **¶** Qui
etiam nunc p̄ qualitate meritor̄ alijs ascēdentes
alijs vero nō desistit descēdere. **¶** Nam carnales ad
huc ⁊ insipientes quasi imā petentes confortat: do
cet: castigat: p̄ccatos aut̄ quoz cōuersatio in celis ē
sublimis: extollēdo gl̄ificat: liberius de eternis ijs
struit: sepe ea que a turbis impediunt ne audiri
quidem valeant docet. **¶** Demoniacū hunc quem
descendens de monte dñs sanauit: marcus sordū
marcūq̄ describit: marcus beatus ⁊o lunaticū fuisse cō
memorat. **¶** Significat aut̄ eos de q̄b̄ scriptum est
Sicut sic luna mutat̄. **¶** Qui nunq̄ i eodē statu p̄
manēt: nūc ad illa vicia mutat̄ crescit atq̄ de
cc 5

Lev.

Lev.

Ecl. 17.